

Soukromá SOŠ
manažerská a zdravotnická s. r. o., Břeclav

MAZEC

Z OBSAHU:

Úvodní slovo
Den mimořádných událostí
Odpoledne v knihovně
Exkurze do Prahy
Moje dosavadní praxe v nemocnici
Učíme se efektivně
Maturita za dveřmi
Rozhovor s paní učitelkou Sucháčovou
... a mnoho dalšího

**Školní rok
2019 / 2020
1. číslo
ŠKOLNÍ ČASOPIS**

MAZEC

ÚVODNÍ SLOVO PANÍ ŘEDITELKY

Milé čtenářky a milí čtenáři, po dvouměsíčním oddechu se nám opět pomalu, ale jistě rozeběhl nový školní rok.

V tom starém jsme se rozloučili s úspěšnými absolventy. Ani jsme se nenadáli a učebny jsou opět zaplněné.

Obzvláště ráda mezi námi vítám nové žáky – ať už prvňáky, nebo ty, kteří přišli z jiných škol rozšířit naše řady ve vyšších ročnících. Jste mladí lidé, kteří se teprve na cestě životem rozkoukáváte a hledáte ten správný směr, ve kterém byste mohli realizovat své cíle a sny. Jsem přesvědče-

na, že veškerý personál naší vzdělávací instituce bude stát na Vaší straně a poskytne Vám pomocnou ruku při uskutečňování Vašich plánů a tužeb.

S příchodem prvních zářijových dnů došlo i k menším obměnám v našem pedagogickém sboru. Věřím, že naše nové i staronové tváře se už sžily se svými kolegyněmi a kolegy a že zde bude vládnout i nadále tvůrčí a přátelská atmosféra, jak tomu bylo doposud.

Nového ročníku našeho školního časopisu se zdárně chopila nová redakce ze třídy MM2, která nám pod vedením pana učitele Zachodila jistě připraví pěkné a zajímavé články za života naší školy. Jsem samozřejmě ráda, že i jiní žáci obohacují naše periodikum svými příspěvky a moc jim za to

děkuji.

Přeji Vám krásné podzimní dny a příjemné počtení.

Ing. Šárka Kamenská

DEN MIMOŘÁDNÝCH UDÁLOSTÍ – pohled organizátora

Jako každý rok naše škola první pátek v novém školním roce pořádá Den mimořádných událostí. Na organizaci se většinou podílí třetí ročník oboru zdravotnický asistent, ale loni a letos byla výjimka. Rok před tím si to chtěly žákyně ročníku nad námi znovu zorganizovat a učitelé jim vyhověli. Čili náš ročník to pořádal až letos. Každý jsme si mohli vybrat, na kterém stanovišti budeme. Jednalo se především o úsek první pomoci.

Já jsem byl na místě, kde probíhala simulace zaskočení cizího tělesa v dýchacích cestách, bodnutí vosou do jazyka a uštknutí hadem. Byla tam se mnou spolužačka Hana Mildnerová a jako dozor a „porota“ paní Mgr. Jana Zámečnicková.

Musím ještě podotknout, že letos to vycházelo na 6. září. Žáci nižších ročníků přišli do školy v 8 hodin ráno. My jako organizátoři jsme měli sraz v 9 hodin na Cyklosféře, kde celá akce probíhala. Když jsem tam dorazil, teprve jsme se scházeli, ale pomalu jsme se začali chystat. Naše stanoviště si připravilo stan, deku a nějaké občerstvení v podobě sladké limonády a pražených arašídů. Tohle mělo simulovat bodnutí hmyzem a vdechnutí cizího tělesa. Následně ve stanu byl nachystaný gumový had. Situace vždy probíhala tak, že skupinka žáků, kteří se sami rozdělili podle sebe, přišla a já jakožto figurant jsem jedl arašídy a simuloval jsem, že mi jeden

zaskočil a začal jsem se dusit. Žáci museli provést takzvaný Heimlichův manévr, což je uchopení postiženého zezadu, ruce se dají mezi hrudník a břicho a silně se škubá do doby, než cizí těleso vypadne ven. Vzápětí se Hanka napila sladké limonády, kde byla vhozená replika vosy, která ji hned při napití píchla do jazyka. Úkol byl ten, že žáci museli vzít studenou vodu, která byla nachystána, zchladit otok krku a úst, aby mohla v klidu zase dýchat a podat léky,

kteří jsou proti alergii. Hned potom jsem se přesunul do stanu a vykřikl: „Had!“. Poté jsem hrál uštknutí hadem. Ránu mi museli zavázat a zavolat sanitku.

Očekával jsem, že starší ročníky bu-

dou vědět víc, ale o jejich vědomostech v první pomoci jsem měl klamné iluze. Netvrdím, že všichni byli špatní, ale našlo by se tam celkem dost lidí. Naopak někteří prvňáci mile překvapili. Šlo vidět, že dávali ve škole pozor, když podobné situace probírali, než se vydali na Cyklosféru.

Dle mého názoru se akce vydařila, i když bylo trochu chladno a vítr. Ale jinak Den mimořádných událostí je poučný, hlavně co se týče první pomoci, protože situace, které tam byly prezentovány, se mohou stát kdekoliv a kdykoliv, a je potřeba, aby člověk věděl, jak má správně reagovat.

Ondřej Batka, ZA4

DEN MIMOŘÁDNÝCH UDÁLOSTÍ – pohled účastníka

Tato akce proběhla 6. 9. 2019 a zúčastnily se jí všechny třídy. Součástí byl i kvíz, který jsme vyplňovali ve třídách každý sám za sebe. Po jeho dopsání jsme se vydali směrem k zimnímu stadionu, kde je areál Cyklosféra.

V areálu jsme shromáždili u stolů, kde nám paní učitelky řekly něco málo na úvod a potom jsme se rozdělili do družstev po 3-4 lidech. Skupinky nemusely být po třídách, mohly být namíchané. Poté jsme se vydali splnit všechny úkoly s co největším počtem bodů. Většina stanovišť byla zaměřena na první pomoc. Na prvním jsme museli reagovat na kousnutí hadem, bodnutí

vosou a dušení se oříškem. Na dalším bylo zasažení elektrickým proudem, kde jsme prováděli nepřímou masáž srdce. U následujícího stanoviště jsme měli nasměrovat cizince do nemocnice, jednou v němčině, podruhé v angličtině.

Po splnění zbývajících úkolů jsme čekali na oznámení výsledků, kde se sečetly všechny body celé skupiny z kvízu, který jsme psali na začátku dne ve třídách, a k tomuto výsledku se přidaly body i ze všech stanovišť. Následovalo vyhlášení prvních tří míst, která obsadila družstva ze ZA3. Pro všechny byl tento den velkým přínosem a už se těšíme na další rok a nové zkušenosti.

Adriana Labudová, MM2

ODPOLEDNE V KNIHOVNĚ

Dne 15. 10. 2019 jsme se s naší třídou s panem učitelem Zachodilem vydali na poslední dvě vyučovací hodiny do Městské knihovny Břeclav. Přivítaly nás velmi milé knihovnice, které nás poučily o historii této instituce. Seznámili jsme se také s chodem knihovny, který je mimochodem složitější, než jsem si myslela. Má několik oddělení – beletrie pro dospělé, pro děti, odborná literatura, studovna a čítárna.

Exkurze do Městské knihovny v Břeclavi se zúčastnila celá naše třída, obory Marketing a mediální tvorba i Praktická sestra. Šli jsme tam místo občanské výuky a informatiky, takže to bylo dobré. Bylo slunečné počasí. Dorazili jsme k budově a prošli jsme chodbou přes dvorek do dveří. Tam na nás už čekala paní, která nás po té knihovně prováděla. Prvně jsme šli do místnosti, kde nám říkala něco o historii, že se tam dá najít mnoho žánrů, třeba fantasy, pohádky,

Po úvodním slovu pracovnice každému z nás předaly papírek se jménem autora a jeho dílem a podle toho jsme měli v informačním systému najít, v jaké části se daný titul nachází. Následně jsme příslušnou knihu museli vyhledat a přinést knihovnici.

Exkurze byla podle mého názoru poučná, hlavně pro ty z nás, kteří knihovnu moc často nenavštěvují.

Nikita Jaroš, PS1

horory atd. Prostě by si tam vybral každý knížku, která by se mu líbila. Dále vykládala, že dokonce každá knížka má svoji značku, která symbolizuje ten určitý žánr. Vůbec jsem nečekala, kolik knížek v té knihovně je. Pak jsme šli do další místnosti, kde byla možnost si přečíst všelijaké noviny nebo časopisy a půjčit si CD různých zpěváků nebo skupin. Moc mě ta akce nebavila, protože nerada čtu knížky.

Martina Galburová, PS1

ROZHOVOR S PANÍ UČITELKOU SUCHÁČOVOU

Jak jste se sem ze Slovenska dostala?

Přestěhovala jsem se za láskou. Po škole přede mnou stálo rozhodnutí, kde budu pracovat – jestli na Slovensku, nebo tady, na Moravě. Chtěli jsme být s (nakonec) manželem spolu a práci jsem dostala ve firmě v Hustopečích, proto jsem zakotvila tady.

Proč jste se rozhodla pro profesi učitele?

Věděla jsem jako dítě na základce, že chci být učitelkou. Naši s tím nesouhlasili; pořád jsem poslouchala, že se budu celý život „zlobit s děckama“, proto rozhodli, že půjdu na ekonomickou školu. Když něco opravdu chcete – dá se vaše přání alespoň z části naplnit. Říkám z části, protože mým snem bylo učit děti na prvním stupni základní školy. I když mám pedagogické vzdělání a státnice z češtiny, mám aprobaci k výuce na středních a vysokých školách.

Proč jste si vybrala učit zrovna ekonomicky zaměřené předměty?

Vyplývalo to z mého ekonomického vzdělání a praxe na oddělení plánování, cen a rozpočtů.

Na jakou střední (popř. vysokou) jste chodila?

Mám za sebou SEŠ, VŠE FERVO VORP a UP. To znamená: Střední ekonomická škola v Prešově, Vysoká škola ekonomická – Fakulta ekonomiky a řízení výrobních odvětví se specializací: Vědecká organizace a řízení práce a pedagogické studium jsem si doplnila na Univerzitě Palackého v Olomouci.

Baví Vás stále učit?

Kdyby mě to nebavilo, tak bych nemohla učit 24. rok.

Jaké jsou Vaše koníčky?

Mám ráda kreativní práci. Baví mě bytový design, tvorba dekorací a květinových vazeb, ale ráda si pohraji i s variabilními aplikacemi – můj poslední výtvar je 96stránková fotokniha. Jednou, až budu stará (pokud budu mít dostatek síly), mám o zábavu postaráno.

Jaký máte názor na naši školu?

Naše škola vám může nabídnout mnoho – nejen pro dosažení maturitního vzdělání, ale i do života. Podmínkou je vaše aktivní přítomnost (předpokladem je nejen docházka do školy, ale hlavně, abyste vnímali, co vám ve škole vysvětlujeme), a nezbytnou součástí je i domácí příprava do výuky. Měli byste si taky uvědomit, že život vám tolik vstřícnosti a možností na opravu chyb, jako naše škola, nikdy neposkytne.

Kdybyste se mohla vrátit do minulosti, změnila byste něco, co by ovlivnilo Vaše současné povolání?

Asi bych se nenechala přesvědčit a šla bych na pedagogickou školu už od střední. Učila bych na prvním stupni základní školy nebo na vyšších stupních matematiku...

Kolik času trávíte s rodinou?

Záleží na tom, jak širokou rodinu myslíte. Ráda trávím společné chvíle i s bráchovou rodinou. Děti mám už velké a věnují se svým polovičkám. Dcera je se mnou v kontaktu každý den. Hodně času věnujeme péči o manželovu mamku – to je teď naše velké dítě.

Používáte sociální sítě jako například Instagram, Facebook, Twitter atd.?

Sociální sítě používám, ale nenamáhejte se mě najít. Intenzivně tyto formy komunikace využívám jenom v okruhu nejbližších. Neměli byste zapomínat, že každý záznam na internetu má svou elektronickou stopu.

Za rozhovor děkuje: Justýna Zajícová, MM2

EXKURZE DO PRAHY

Tato akce se koná pravidelně každý rok pro třetí ročník. Letos se odehrála 25. – 27. 6. 2019. Žáci obou tříd, tedy ZA3 a MM3, vyjeli společně s panem učitelem Mgr. Lukášem Kalabisem a paní učitelkou Mgr. Vierou Sucháčovou. Místo exkurze nebylo vybráno náhodou, protože se téma Prahy může objevit u maturity z českého jazyka a i angličtiny.

Vyrazili jsme brzo ráno z Břeclavi vlakem RegioJet. Po příjezdu do Prahy jsme se jeli ubytovat na takový levný hotel. Po ubytování a vybalení jsme se vydali na „neviditelnou večeři“ a „neviditelné muzeum“. Šlo o expozici v absolutní tmě, kde jsme procházeli nějakým prostředím, jako třeba koupelna, kuchyň, ulice, les, bar apod. Tato výstava nám ukázala jednak reálný svět nevidomých lidí, jednak možnosti, jak jim pomoci a porozumět. Naší průvodkyní byla slepá paní, která nás zvládla bez problémů provést, zapamatovat si naše jména, oslovovala nás a my

jsme se s ní mohli bavit o životě nevidomých. Potom nás zavedla na večeři. Jídlo jsme si mohli vybrat dopředu, ale konzumace probíhala v absolutní tmě. Po tomto zážitku jsme se vrátili zpět na hotel, kde probíhala volná zábava následoval spánek.

Další den ráno jsme se vydali na poznávací procházku po Praze. Na oběd jsme šli na vyhlídkovou loď s cateringem. Po něm jsme jeli lanovkou na Petřín, na rozhlednu a potom do zrcadlového bludiště. Potom jsme pokračovali na Pražský hrad a následovala procházka centrem Prahy a po Karlově mostě. Večer jsme přišli na pokoj a probíhala volná zábava.

Poslední den jsme věnovali Václavskému náměstí, muzeu iluzí a pak jsme se společně vypravili na pravý český oběd. Kolem poledne nám jel zpáteční vlak a asi ve čtyři hodiny odpoledne jsme byli všichni doma.

Aneta Pavelková, ZA4

MOJE DOSAVADNÍ PRAXE V NEMOCNICI

Ve třetím ročníku začíná praxe na čtyřech různých odděleních: interna, chirurgie A, chirurgie B a neurologie. V předchozích dvou letech jsme si osvojili základy péče o pacienty, byli jsme seznámeni s bezpečností práce na oddělení, s povinností mlčenlivosti a naočkování proti hepatitidě typu B. Praxe začala v září, kdy jsme byli rozděleni společně se čtvrtáky do skupin po 10.

Já sbírám svoje první zkušenosti na interně. V 6:25 jsme se sešli před

oddělením, kde si nás paní učitelka vyzvedla a odvedla nás do jídelny, kde nám přednesla informace ohledně chodu na interně, odevzdali jsme šperky a telefony a odešli na sesternu. Zde jsme vytvořili dvojice – třeták & čtvrták. Čtvrtáci nám předávali jejich zkušenosti a pomáhali nám u výkonů, které jsme nikdy předtím nedělali.

Bylo potřeba si rychle zvyknout na chaos a začít fungovat. Už první den jsem si odnesla mnoho zkušeností: odběr krve, podávání infuze, proplachování kanyly, aplikace injekcí, asistence u příjmu, kompletní hygiena na lůžku atp.

Ze začátku jsme byli trochu zmatení a hlavně nervózní, ale nakonec jsme si zvykli a teď už víme, jakým stylem komunikovat s pacientem, kde hledat pomůcky, jak se chovat u vizity a které výkony provádíme v určité době. Končíme v 11:40 a vždy si nadšeně sdělujeme nové zážitky. Na praxi se mi nejvíc líbí, že každý den se děje něco jiného a můžeme zkoušet pořád nové a nové věci, poznávat nové lidi a diagnózy.

Pavλίna Zachovalová, ZA3

UČÍME SE EFEKTIVNĚ

V pátek 13. září jsem se účastnila workshopu „Učíme se efektivně, učíme se rádi“. Jeho náplní bylo dozvědět se, jak lépe zvládnout studium, stres a třeba i maturitní období.

Jelikož žáků z celé školy by bylo na jednu místnost až příliš, rozdělili jsme se do tří skupin, aby přednáška byla co nejvíce efektivní a my si něco také odnesli.

Jako první bod bych zmínila širokou škálu typů učení. Byly zde například formy vizuální, sluchové, nebo jejich kombinace. Výchozím bodem bylo to, že každý student se učí jinak, a proto je důležité najít si správnou cestu, při níž dosáhneme správných výsledků za co nejkratší dobu. Podklady, které jsme na ten den dostali, obsahovaly mimo jiné testy, které nám měly pomoci zjistit, jaká metoda učení by pro nás byla nejlepší. Spousta lidí v mé skupině tomu

byla nakloněna, několik z nás dokonce uznalo, že by jim nový způsob výuky prospěl. Mně osobně to však nic nepřineslo, protože jsem spokojená se svou vlastní metodou studia. Ovšem ráda si vždy poslechnu různé názory a problémy ostatních. Proto bylo příjemné šest hodin sedět a vnímat problematiku, co řeší každý dospívající.

V učebně byly dva typy lidí – jedni, které toto téma nechalo chladnými, a druzí, kteří se něco přiučili a odcházeli domů s pocitem naděje na lepší známky. Tak jako tak to bylo zajímavé a alespoň jsme si zopakovali, co už víme, nebo co bychom měli vědět. Celkově hodnotím pohodový pátek pozitivně, především konec workshopu v podobě relaxace, kterou každý (ať chce nebo ne) potřebuje.

Tajovská Lucie, ZA3

MATURITA ZA DVEŘMI

Když se řekne slovo „maturita“, tak z něj mám dost smíšené pocity. Na jednu stranu si přijdu hrozně dospěle a zodpovědně, protože přede mnou stojí první velká životní zkouška. Na druhou stranu se až hrozím, jak rychle ty čtyři roky utekly a že už v dubnu mě čekají první písemné práce.

Co se týče maturitních předmětů, tak nejvíc mám asi obavy z didaktických testů a slohových prací. Loni právě na státních písemných testech „pohořelo“ nejvíc studentů. Maturitní zkoušky z ošetřovatelství se nebojím. Víím, že s tímto problémem mít nebudu.

No a psychologie? To pro mě bude asi křest ohněm. V hlavě se mi vůbec nic neudrží, takže si myslím, že u ní strávím nejvíc času.

Hned krátce po didaktických testech a slohových pracích nás čeká praktická maturitní zkouška na již předem vylosovaném oddělení. Letos se maturuje na čtyřech odděleních břeclovské nemocnice. Jsou to oddělení chirurgie A, chirurgie B, interní oddělení A a neurologické oddělení. Já osobně nemám favorita, co se týče oddělení. Ale říkám si, že letošní rok jsem začala praxí na neurologii, tak mi možná bude souzená i na maturitu. Asi na každém oddělení je něco, čeho se tak nějak bojím. Na chirurgických odděleních jsou to převazy, na neurologii příprava pomůcek k lumbální punkci a na interně to množství ležících pacientů a vlastně obrovská spousta úkolů, na které člověk nesmí zapomenout.

Takže, co vlastně vidím, když se řekne maturita? Spoustu listů papíru popsaných latinskými slovy, odbornými názvy i cizími slovíčky, obsahem literárních děl, ale hlavně velkou životní výzvou, které se hodlám postavit čelem a dokázat sama sobě, že ji dokážu pokořit.

Hana Mildnerová, ZA4

MŮJ PRVNÍ DEN VE ŠKOLE

Celé prázdniny jsem střední školu nijak neřešil. Říkal jsem si, že to prostě nějak uběhne, ale ráno 2. září

se to na mě opravdu „sesypalo“. V hlavě se mi pořád přehrávaly obrázky typu: „Co když nezapadnu? Co když se se mnou nebude

nikdo bavit? Co když se mi ta škola nebude líbit?“ a podobně.

Když jsem přišel ke škole, už tam bylo vcelku dost lidí, většina z nich byla v nějaké skupině či alespoň s nějakým jejich kámošem. Já byl sám, celkem nemilé zjištění. Ale když nás zavolala zástupkyně ředitelky (nevím, jestli je to její pozice, prostě taková ta platinová borka) a měli jsme jít na dvůr, trochu to ze mě opadlo. Na dvoře se představil učitelský sbor, celkem sympatíci. Převzala si nás třídní a šli jsme k nám do třídy, blízko vchodovým dveřím a automatu na kafe. Pro mě jakožto člověka, co chodí pozdě, ideální. Pak jsme dělali klasické představovací hry. I když je nemám rád, tak tyhle mě celkem bavily a myslím, že nás už na začátku trochu sblížily.

Konec, šlo se domů a takhle to oficiálně začalo, hah. Doma jsem třikrát hystericky brečel, že mě tam nikdo nemá rád a že se s nikým nebudu bavit, sranda.

David Kadlčík, MM1

VELETRH VZDĚLÁVACÍ NABÍDKY BŘECLAV

Veletrh vzdělávání se konal ve dnech 15. a 16. 10. 2019 v Domě školství vedle Kulturního domu. Naše škola se jako každý rok i letos prezentovala všem, co se přišli podívat nebo inspirovat, na jakou střední školu by chtěli jít dál. Pan učitel Zachodil napsal nový text na melodii písničky „Holky z naší školky“ a přejmenoval ji na „Marketáči a zdravotníci“.

Trénovat se zpěvem jsme začali zhruba dva týdny před vystoupením. Text jsme museli trochu přepracovat, protože se tam něco nerýmovalo nebo slova byla moc dlouhá. Trénovat rytmus nám pomohla p. uč. Ciprysová a p. uč. Trubačová, protože pan učitel byl nemocný. Tadeáš Maděryč ze ZA3 nám k tomu hrál na kytaru a pomáhal s tempem. Chvilí nám trvalo si například zvyknout na tempo nebo nově upravená

slova, ale po nějaké době jsme se všichni přidali a zpívali jako sbor. V pondělí 14. 10. 2019 jsme si to tam šli vyzkoušet a nacvičit nástupy a odchody.

První den veletrhu se přišlo podívat poměrně dost lidí. Trému měli jen někteří z nás, ale nijak jsme to nehrotili. P. uč. Zachodil měl proslov o naší škole, zatímco my stáli po jeho pravici ve dvou řadách, všichni v červených tričkách s logem školy a každý měl v rukách oranžový nebo žlutý papír, kde bylo napsáno, na jakém oboru jsme. Zpívání mělo velký úspěch a většina z nás byla spokojená.

Druhý den čili středa byla zaplněná ještě o něco více než úterý, ale nijak nás to netrápilo. Všichni jsme si vystoupení užili a vydařilo se nám bez sebemenších problémů.

Hoferková Sabina, MM2

MARKEŤÁCI, ZDRAVOŤÁCI

1. Chcete-li ekonomické informace, nemějte strach z mediální prezentace, vyznáte se pak ve sféře obchodní, jste pro práci markeťáka způsobilí.

Refrén: Jé, jé, jé,
zbytečně nemarní čas,
neboj se, pojď mezi nás,
přijď a přidej k nám svůj hlas.

Soukromá
škola u vodojemu
zas přichází na scénu,
a nabízí vám přeměnu.

2. Praxi nám dá ta břeclavská nemocnice, vyšetření krve, moči, srdečnice, dezinfekce, aplikace léčiva, o tom vám každý zdravotník zaspívá.

Refrén: Jé, jé, jé,
zbytečně nemarní čas...

3. Markeťáky, zdravotáky z naší školy hned tak něco nepřekvapí a neskolí. V budově u vodojemu je vždy švanda a o tom vám teďka zpívá naše banda.

Refrén: Jé, jé, jé,
zbytečně nemarní čas...

STALO SE...

- 11. září navštívili prvňáci společně s p. uč. Zachodilem výstavu "180 let s vlaky a vláčky", která se konala v Muzeu pod vodárnou a byla připomínkou zahájení pravidelné železniční dopravy na trati Vídeň – Břeclav – Brno v r. 1839.

- 9. října se šest dobrovolníků ze třídy ZA3 zapojilo do 4. ročníku charitativní akce „Koláč pro hospic“, kterou pořádala Oblastní charita Břeclav. Dle informací zveřejněných v 11. čísle břeclavského měsíčníku Radnice bylo na kompenzační a zdravotní pomůcky pro pacienty v hospicové péči celkově vybráno 27 766,- Kč.
- 22. října se vybraní žáci třetího a čtvrtého ročníku vydali na veletrh pomaturitního a celoživotního vzdělávání Gaudeamus Brno.

- O den později se třída MM3 v rámci projektu JA Czech – Studentská firma zúčastnila mezinárodní soutěže Innovation Camp ve finanční gramotnosti. Z celkového počtu 16 týmů naši žáci obsadili 4. a 5. místo.

Partnerská škola JA Czech

OHLÉDNUTÍ ZA UPLYNULOU MATURITNÍ ZKOUŠKOU

Několika fotografiemi se vracíme k našim posledním maturantkám a maturantům, kteří uspěli u „zkoušky dospělosti“, a přejeme jim do dalšího života mnoho štěstí a úspěchů.

Soukromá SOŠ
manažerská a zdravotnická s. r. o., Břeclav

MAZEC

Školní časopis

Soukromé SOŠ manažerské a zdravotnické s. r. o., Slovácká 1a, Břeclav

ŠÉFREDAKTOR:
REDAKČNÍ TÝM:

Mgr. Milan Zachodil
MM2 (pro školní rok 2019/2020)

Simona Bílková
Sabina Hoferková
Kateřina Kořínková
Tereza Kuřitková
Adriana Labudová
Valérie Malá
Klára Pijáčková
Martin Vachůt
Josef Vinkler
Justýna Zajícová
Nela Zimová

Slovácká 1a, 690 02 Břeclav

www.mzbv.cz

ssoss.breclav@post.cz